

NOWA POLITYKA GOSPODARCZA

**Postulaty Rady Przedsiębiorców i Rady Naukowej
przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców**

Warszawa, 8 grudnia 2023 r.

Początek nowej kadencji parlamentu i powstanie nowego rządu to okazja do wzmocnienia dialogu między środowiskiem polskich przedsiębiorców i przedstawicielami państwa. Dlatego poprosiłem skupionych wokół Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców członków Rady Przedsiębiorców i Rady Naukowej o przedstawienie najważniejszych postulatów środowiska MŚP. Oddaję do rąk Czytelników opracowanie wyników ankiety.

Adam Abramowicz
Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

NOWA POLITYKA GOSPODARCZA

Postulaty Rady Przedsiębiorców i Rady Naukowej przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców

Początek nowej kadencji Sejmu to okazja do pogłębionego dialogu między przedstawicielami rządu i Parlamentu a środowiskiem przedsiębiorców, w tym zwłaszcza, kluczowego dla polskiej gospodarki, sektora MŚP.

W trakcie kampanii wyborczej ugrupowania tworzące nowy obóz rządowy zgłaszały wiele zapowiedzi godnych poparcia z punktu widzenia kondycji polskiej gospodarki. Wśród nich znajdują się: szybkie odblokowanie środków z Krajowego Planu Odbudowy; podniesienie kwoty wolnej od podatku do 60 tys. zł; minimum sześciomiesięczne vacatio legis dla zmian w prawie podatkowym; brak podwyżek podatków PIT, CIT i VAT do 2026 r.; pokrywanie przez ZUS zwolnienia lekarskiego od pierwszego dnia nieobecności pracownika; dobrowolny ZUS lub co najmniej jeden miesiąc wolny dla przedsiębiorców od składek na ubezpieczenia społeczne i świadczenie urlopowe w wysokości połowy płacy minimalnej; ryczałtowa składka zdrowotna; możliwość odliczania składki zdrowotnej od podatku; ograniczenie czasu trwania kontroli mikro przedsiębiorców do 6 dni w skali roku; obowiązek, by co najmniej połowa strategicznych produktów żywnościowych w sklepach pochodziła z Polski, a produkty świeże oznaczane były flagą kraju pochodzenia; 8-procentowy VAT dla branży beauty; utrzymanie dostępu do medycyny estetycznej dla kosmologów. Realizacja tych zapowiedzi przedwyborczych będzie ważnym testem wiarygodności rządu w oczach przedsiębiorców.

Równie ważne jest jednak wsluchanie się w głos przedsiębiorców i ekspertów, którzy od lat, współpracując z Biurem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, analizują sytuację sektora MŚP. Oto najważniejsze z proponowanych przez nich postulatów.

1. Konstytucja biznesu

Ustawa Prawo przedsiębiorców wprowadzała lub na nowo konstituowała wiele cennych z punktu widzenia przedsiębiorców rozwiązań, w tym np. zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości (co do stanu faktycznego i co do treści normy prawnej) na korzyść przedsiębiorców, zasadę stabilności prawa czy zasady określające relacje między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej. Pomimo że od wejścia w życie tej ustawy upłynęło ponad pięć lat, praktyka stosowania prawa przez administrację często odbiega od przepisów Konstytucji biznesu. **Zasadne jest zatem systematyczne monitorowanie przez poszczególne ministerstwa sposobu wdrażania Prawa przedsiębiorców przez podległe im urzędy oraz uwzględnienie tego czynnika przy ocenie pracy urzędnika.**

2. Rzemiosło i szkolnictwo zawodowe

Rzemiosło to niezwykle ważna część naszej gospodarki. Wnosimy o zmiany w ustawie o rzemiośle dostosowujące przepisy do realiów nowoczesnej gospodarki m.in. objęcie definicją rzemieślnika będącego spółką handlową, jeżeli działalność gospodarcza przez spółkę jest wykonywana z wykorzystaniem kwalifikacji zawodowych, posiadanych przez co najmniej jednego wspólnika albo akcjonariusza spółki oraz wprowadzeniem zachęt do szkolenia zawodowego w rzemiośle.

Przy szkołach zawodowych muszą być powoływane Rady w których znaczącą rolę co do kierunków kształcenia w danej szkole powinni mieć lokalni przedsiębiorcy. **Szkoły zawodowe powinny być finansowane w taki sposób, aby premiować kształcenie dualne, a przeznaczane na kształcenie zawodowe środki budżetowe muszą być „znaczone”, tzn. w całości trafiać do szkół zawodowych.**

3. Ubezpieczenia społeczne

Zapowiedź wprowadzenia możliwości jednomiesięcznego „urlopu” od składek na ubezpieczenia społeczne to krok w dobrym kierunku, ale zdecydowanie niewystarczający. **Należy – na wzór niemiecki – dać każdemu przedsiębiorcy prawo decydowania, czy chce płacić składkę, czy też chce na przyszłą emeryturę oszczędzać samodzielnie.** Ryczałtowy ZUS to jedna z głównych barier w prowadzeniu działalności gospodarczej przez małe firmy. Jego konsekwencją jest likwidacja wielu miejsc pracy, wzrost szarej strefy oraz zwiększenie się liczby polskich rodzin, wobec których ZUS prowadzi windykację zaległości. Zaznaczyć przy tym należy, że po wprowadzeniu dobrowolności ubezpieczenia społecznego przedsiębiorca nadal miałby obowiązek opłacania składki zdrowotnej na NFZ.

Alternatywą mogłoby być objęcie małych przedsiębiorców ubezpieczeniem w KRUS na zasadzie niska składka – niska emerytura.

Do momentu przeprowadzenia generalnych zmian w systemie ubezpieczeń społecznych przedsiębiorców w trybie pilnym należy znieść ograniczenia czasowe i przychodowe w programie Mały ZUS Plus. Pozwoli to przedsiębiorcom o niewielkich dochodach doczekać tych zmian bez zamykania firmy bądź wpadnięcia w spiralę zadłużenia.

Warte rozważenia jest także wprowadzenie abolicji zaległych składek ZUS w odniesieniu do sektora MŚP po przeprowadzeniu zmiany systemu.

Należy zakończyć łamanie przez inspektorów ZUS zasad Konstytucji biznesu. W wielu sprawach ZUS uzurpuje sobie prawo do tworzenia przepisów, których nie ma w ustawach i rozporządzeniach, np. wprowadzając definicje „wspólnik iluzoryczny” czy „spółka niemalże jednoosobowa”, albo odmawia zasiłków kobietom na działalności, które zgodnie z przepisami wybrały ubezpieczenie od maksymalnie dopuszczonej prawem podstawy. Jest to łamanie zasad, którymi każdy urzędnik ma obowiązek się kierować: „Co nie jest zabronione, jest dozwolone” „Niejasności w interpretacji prawa albo w postępowaniu, których nie można usunąć powinny być rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy”, czy „domniemania uczciwości przedsiębiorcy”.

Wnosimy o zmiany dotyczące procedury weryfikacji decyzji administracyjnych z zakresu ubezpieczeń społecznych. Obecnie postępowania takie są dwuetapowe. Decyzję poprzedza postępowanie uregulowane kodeksem postępowania administracyjnego, a odwołanie inicjuje postępowanie uregulowane kodeksem postępowania cywilnego. Oba tryby rządzą się skrajnie odmiennymi regułami, co w praktyce skutkuje realnym ograniczeniem praw przedsiębiorcy w sporze z organem rentowym. W związku z tym **wnioskujemy, aby wszystkie sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych były weryfikowane przez Wojewódzkie Sądy Administracyjne.**

4. Postulaty podatkowe

Po wielu latach destrukcji prawa podatkowego nie mamy już spójnego systemu podatkowego. Obowiązuje zbiór chaotycznych regulacji, które trudno zrozumieć nawet profesjonalistom. Jednak przede wszystkim mamy do czynienia z rażąco niesprawiedliwym rozkładem ciężarów podatkowych. **Najwyższe podatki z**

działalności gospodarczej placą firmy z sektora MŚP, a najniższe wielkie korporacje. Wysokość podatku dochodowego od osób fizycznych jest całkowicie przypadkowa, czasami zależy od wieku, wykształcenia czy wykonywanego zawodu, a najwyżej opodatkowana jest praca własna. Nie wystarczą drobne zmiany proponowane w trakcie kampanii wyborczej.

a) wyzwania krótkoterminowe

Przede wszystkim należy rozpocząć od punktowych zmian podatku dochodowego od osób fizycznych. Niezbędna jest łączna analiza skutków opodatkowania PIT oraz składki zdrowotnej. Ta ostatnia powinna być zryczałtowana dla wszystkich osób prowadzących działalność gospodarczą i odliczana od podstawy opodatkowania. Całkowicie nieuzasadniona jest preferencja dla osób rozliczających się podatkiem zryczałtowanym versus 4,9% składki dla osób uiszczających podatek liniowy. **Należy także przywrócić rozliczanie kartą podatkową dla mikro przedsiębiorców.**

Dla sektora MŚP, będącego podstawą polskiej gospodarki, winniśmy poszukiwać systemowych rozwiązań. Jednak na początek można wprowadzić dobrowolny system kasowy podatku dochodowego i skrócić termin tzw. ulgi na złe długi w podatkach PIT, CIT i VAT z 90 do 30 dni.

Specjalnie powołany zespół powinien dokonać przeglądu wprowadzonych w ostatnich latach regulacji, które nakładają niekonstytucyjne, nieproporcjonalne obowiązki. Ponadto należy znieść raportowanie krajowych schematów podatkowych i zmniejszyć represyjne kary za nieumyślne naruszenie przepisów.

Dużym wyzwaniem jest poważna reforma Krajowej Administracji Skarbowej. **W krótkim terminie należy pilnie zakończyć naganne praktyki naruszania**

przepisów prawa, a zwłaszcza instrumentalnego stosowania KKS do zawieszania biegu przedawnienia.

Ponadto należy zapewnić trwałość interpretacji indywidualnej Krajowej Informacji Skarbowej w celu ochrony praw podatników. Obecnie mimo posiadania takiej interpretacji sytuacja prawna bywa zmieniana przez organy podatkowe w toku czynności kontrolnych.

Kolejny krok to wprowadzenie braku możliwości zmiany interpretacji indywidualnych interpretacją ogólną, która po częstokroć diametralnie pogarsza sytuację prawną podatników. W efekcie taka sytuacja doprowadza do zachwiania finansowego w firmie, a w konsekwencji do jej likwidacji.

Pożądane jest wprowadzenie obowiązku analizy skutków projektowanych regulacji podatkowych pod kątem wyrównania szans między korporacjami, a polskimi przedsiębiorcami, w szczególności MŚP.

Wreszcie należy wzmocnić walkę z szarą strefą poprzez zobowiązanie organów kontrolnych do bezwzględnego reagowania na otrzywane od legalnie funkcjonującego biznesu informacji o zidentyfikowanych obszarach szarej strefy oraz wprowadzić zastosowanie kar wobec pracowników, a nie przedsiębiorcy, jeżeli udowodni, że łamanie przepisów podatkowych przez pracownika odbywało się bez jego woli i wiedzy.

b) wyzwania długoterminowe

Niezbędne jest przygotowanie nowych ustaw podatkowych, gdyż obecne są całkowicie niezrozumiałe i skomplikowane. **Rozpocząć należy od Ordynacji podatkowej, której celem będzie zmiana funkcjonowania państwa: z represyjnego na współdziałające w rozwiązywaniu problemów podatników.**

Niezbędna jest nowa Komisja Kodyfikacyjna, która będzie składać się głównie z **profesjonalistów niepracujących w Ministerstwie Finansów**.

W drugiej kolejności należy pilnie przygotować nową ustawę o podatku od nieruchomości bądź szerzej podatku majątkowym. Obowiązująca od 32 lat ustawa nie jest już możliwa do poprawienia. Ilość sporów w tym podatku, ale także wyroków TK (jak ostatni dotyczący definicji budowli) wymusza szybkie rozpoczęcie prac nad ustawą.

Nowe ustawy o podatkach dochodowych to kolejne wyzwanie. Poza przywróceniem sprawiedliwości podatkowej należy uprościć cały system obliczania i poboru tych podatków, umożliwiając dla mikro przedsiębiorstw korzystanie z uproszczonych metod typu karta podatkowa, podatek jednolity zawierający PIT, VAT, ZUS i NFZ w jednym itp. **Jednocześnie niezbędne jest wprowadzenie rozwiązania skutkującego odpowiednimi obowiązkami dla dużych korporacji (podatek przychodowy lub minimalny podatek dochodowy)**. Odpowiednie rozwiązania wprowadzające powszechność opodatkowania korporacji mogłyby umożliwić zniesienie podatku dochodowego od osób fizycznych z innych źródeł niż działalność gospodarcza oraz działalności gospodarczej poniżej pewnego progu (np. równowartość 2 milionów Euro). Cały system uległby radykalnemu uproszczeniu, a administracja podatkowa (po wejściu KSeF) mogłaby skoncentrować się na wykrywaniu prawdziwych oszustw podatkowych. Znacznie obniżyłyby się koszty obliczania i poboru podatków. Postrzeganie Polski jako kraju przyjaznego podatkowo w ciągu kilku lat uległoby istotnej poprawie.

Zmiany w podatkach dochodowych to konieczność reformy dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego. Już Polski Ład skutkował rozregulowaniem tego systemu, ale zapowiedziana przez nową większość parlamentarną kolejna podwyżka kwoty wolnej będzie finansowana w 51,19% przez samorząd terytorialny (udziały łączne JST). Dlatego należy wprowadzić zmiany w

finansowaniu samorządu m.in. przywracające premiowanie za aktywność na rzecz tworzenia szybkiego rozwoju przedsiębiorczości na swoim terenie przez samorządowców.

5. VAT dla małych przedsiębiorców oraz branży beauty i gastronomii

Od roku 2017 obowiązuje limit 200 tys. zł. Skumulowana inflacja w tym czasie wyniosła ok. 30%. Konieczność stania się podatnikiem VAT komplikuje sytuację małej firmy. Koszty administracyjno-księgowe często skutkują trudnościami z utrzymaniem się na rynku. Dlatego **zasadne jest podniesienie limitu zwolnienia podmiotowego z VAT dla małych przedsiębiorców do wysokości 260 tys. zł**, a także wprowadzenie stałej reguły podnoszenia limitu powiązanego ze stopą inflacji.

Wnosimy o objęcie obniżoną stawką VAT branży beauty i wprowadzenie jednolitej, obniżonej stawki VAT dla gastronomii.

6. Walka z inflacją

Polityka gospodarcza każdego rządu powinna skupiać się na uproszczeniu i utrzymaniu stabilności warunków prowadzenia działalności gospodarczej. W tym kontekście do priorytetów należy zwalczanie inflacji. **Wysoka inflacja, jaka utrzymuje się w Polsce od wielu miesięcy, ma destrukcyjny wpływ na gospodarkę, ponieważ uniemożliwia właściwy rachunek ekonomiczny, czyli powoduje straty.** Doprowadza także do spadku poziomu oszczędności, a więc utrudnia inwestycje. Jest wreszcie źródłem niesprawiedliwości, gdyż ceny nie rosną równo i następuje nieuzasadnione przesunięcie bogactwa w społeczeństwie. Pieniądzy w gospodarce powinno przybywać w miarę zwiększania się produktywności. Z pewnością **metodą na brak pieniędzy nie jest ich**

„drukowanie” bez pokrycia w produkcji krajowej. Cała polityka gospodarcza państwa powinna być skoncentrowana na osiągnięciu możliwie największej wydajności pracy i oszczędności w produkcji.

7. Mądra implementacja prawa unijnego

Bilans przynależności Polski do Unii Europejskiej wypada zdecydowanie pozytywnie. Nie zmienia to faktu, że unijna polityka gospodarcza i kierunek zmian prawa gospodarczego przynosi wiele negatywnych skutków dla przedsiębiorstw. Przykładami mogą być: dyrektywa 2022/2464 w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (CSRD), dyrektywa 2019/1937 o sygnalistach, dyrektywa 2018/843 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, rozporządzenie 2023/956 wprowadzające nowy podatek CBAM, czy dyrektywa 2022/2523 w sprawie unijnego podatku minimalnego. Wprowadzenie tych regulacji będzie trudne, kosztochłonne i jeszcze bardziej zmniejszy konkurencyjność europejskiej gospodarki. W tej sytuacji **polski rząd powinien skoncentrować się na przemyślanym wdrożeniu unijnych regulacji, tak, aby w jak najmniejszym stopniu obciążać przedsiębiorców.** Obowiązek raportowanie ESG nie może być nałożony na sektor MŚP. Bezwzględnie należy przestrzegać zasady „Unia Europejska + zero”, czyli unikać dodawania do regulacji unijnych dodatkowych wymogów.

8. Przerost i nieprzejrzystość prawa

Niezmiennie od ponad trzydziestu lat problemem, z którym muszą borykać się polscy przedsiębiorcy, jest przeregulowanie prawa. Gąszcz przepisów, nierzadko zbyt licznych, niechlujność ich stanowienia i arbitralność interpretowania przez

urzędy państwowe hamują rozwój firm. **Ilość czasu poświęcanego na czynności administracyjno-biurowe i sprawozdawcze rośnie lawinowo, narażając polskie firmy na niepotrzebne koszty i tym samym zmniejszając ich konkurencyjność na rynkach globalnych.** Dlatego postulujemy wprowadzenie w Prawie przedsiębiorców klauzuli generalnej, wyłączającej mikro-firmy z nowych obowiązków formalno-prawnych. Pilnie wskazane jest przeprowadzenie monitoringu skali sprawozdawczości w celu wyeliminowania dublowania się danych w sprawozdaniach do poszczególnych instytucji oraz likwidacji zbędnych regulacji, takich jak np. prowadzenie bazy danych odpadowych przez mikroprzedsiębiorców, a także uproszczenie obowiązków informacyjnych z RODO.

9. Reforma sądownictwa

Zmiany wprowadzone w sądownictwie w ciągu ostatnich ośmiu lat nie przyniosły poprawy funkcjonowania sądów, w tym tak ważnych dla bezpieczeństwa obrotu gospodarczego sądownictwa gospodarczego i administracyjnego. Czas rozpoznawania spraw uległ wydłużeniu. W konsekwencji wiele uczciwie działających firm traci płynność finansową lub bankrutuje. **Usprawnienie sądownictwa to jeden z najważniejszych warunków przyspieszenia rozwoju gospodarczego Polski.**

Zgodnie z nowymi przepisami Kodeksu postępowania cywilnego przewodniczący składu orzekającego i sąd są obowiązani podejmować czynności tak, by rozstrzygnięcie w sprawie zapadło nie później niż 6 miesięcy od dnia złożenia odpowiedzi na pozew. Aby ten czas mógł być zachowany w praktyce, konieczna jest głęboka cyfryzacja postępowań sądowych – od wprowadzenia e-doręczeń, po zdalne prowadzenie części rozpraw oraz zastosowanie innych narzędzi usprawniających pracę sądu.

Należy ograniczyć praktykę nadużywania wobec m.in. przedsiębiorców przez prokuratorów i sądy tymczasowych aresztowań przy podejrzeniu popełnienia przestępstwa gospodarczego w sytuacji, gdy większość materiału dowodowego nie opiera się na wiedzy zdobywanej z przesłuchania świadków, a jedynie na zabezpieczeniu odpowiednich zbiorów dokumentów.

Postulujemy skrócenie maksymalnej długości tymczasowego aresztowania do 9 miesięcy. Sąd w postępowaniu przygotowawczym na wniosek prokuratora mógłby zastosować aresztowanie na 3 miesiące, sąd pierwszej instancji właściwy do rozpoznania sprawy, gdy zachodzi tego potrzeba, może wydłużyć ten czas znów o 3 miesiące, a sąd apelacyjny na kolejne 3 miesiące. Wskazane jest wprowadzenie systemu dozoru elektronicznego (SDE) do katalogu środków zapobiegawczych (rozdział 28 KPK) – zastępowanie aresztów tymczasowych dozorem elektronicznym.

Z doświadczeń Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wynika, że **organy ścigania często prowadzą długotrwałe sprawy karne gospodarcze przeciwko uczciwym i legalnie działającym przedsiębiorcom**. Sprawy te długimi latami nie kończą się nawet wniesieniem aktu oskarżenia do sądu i wynikają z niezrozumienia mechanizmów rynkowych, zasad funkcjonowania poszczególnych branż i treści umów łączących spółki. W sprawach tych, nawet jeżeli doszło do naruszenia prawa, to mają one znamię czynu o niskiej szkodliwości społecznej. Dlatego zasadne wydaje się przeniesienie przepisów dotyczących takich czynów do kodeksu wykroczeń, gdzie postępowania toczą się zdecydowanie szybciej. Godne rozważenia jest też wprowadzenie abolicji w przypadku spraw toczących się już wiele lat, a jednocześnie noszących znamię czynu o znikomej szkodliwości społecznej.

10. Konkurencyjność

Zamówienie publiczne „in-house” powinny być stosowane jako wyjątek i wyłącznie wtedy, kiedy potrzeby społeczne nie mogą być zaspokojone w drodze wyłonienia wykonawcy na zasadzie przetargu.

11. Płaca minimalna

Należy wprowadzić zasadę, że płaca minimalna będzie wynosić 50% średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, liczonego łącznie z firmami zatrudniającymi mniej niż 10 pracowników, co pomniejsza ten wskaźnik o 20% w skali całej gospodarki.

12. Dostęp do informacji w zakresie programów wsparcia przedsiębiorstw

Z uwagi na znaczne zróżnicowanie programów wsparcia rozwoju przedsiębiorstw ze środków publicznych ich wdrożenie koordynowane jest przez dużą liczbę podmiotów (począwszy od grupy PFR, BGK, PAIH, PARP przez finansowanie przez NCBR, ARP, komercyjnych pośredników finansowych w ramach projektów współfinansowanych ze środków UE, a kończąc na programach regionalnych koordynowanych przez samorzady). Skutkuje to ograniczoną przejrzystością i dostępnością informacji w tym zakresie. Wiele lat temu ministerstwo właściwe do spraw gospodarki publikowało dokument pod nazwą „Zbiorcze zestawienie dostępnych instrumentów wsparcia”. Zestawienie to jednak nie jest aktualizowane, a przedsiębiorcy sygnalizują trudności w znalezieniu odpowiednich informacji. Wydaje się, że od strony technicznej wystarczyłoby proste narzędzie informatyczne, w ramach którego przedsiębiorca mógłby wybrać kilka kryteriów filtrujących (np. wielkość, obszar działania,

forma prawna, branża etc.). **Problem z dostępem do informacji uderza szczególnie w przedsiębiorstwa działające w mniejszej skali, których nie stać na zatrudnienie osób profesjonalnie zajmujących się poszukiwaniem wsparcia.** Ograniczenie tego problemu przyczyniłoby się do poprawy efektywności programów rozwoju przedsiębiorstw, a w konsekwencji wzmocniłoby politykę gospodarczą państwa.

13. Ułatwienia w zakresie OZE

Koszty prądu bezpośrednio wpływają na każdą branżę. W celu ich obniżenia, a także ze względu na ochronę środowiska, konieczny jest szybki rozwój OZE. Wymaga to poważnych inwestycji w sieci elektroenergetyczne i magazyny energii. **Pilnie potrzebne są ułatwienia dla przedsiębiorców w zakresie budowy instalacji fotowoltaicznych na swoje potrzeby,** czyli na tzw. autokonsumpcję, z ograniczonym do minimum wpływem energii do sieci. Wskazane jest też wsparcie finansowe sektora MŚP dedykowane budowie magazynów energii i włączania ich w system tzw. usług elastyczności.

14. Odpowiedzialność urzędników

Mimo istniejących przepisów nadal do rzadkości należy pociąganie urzędników do odpowiedzialności za błędne decyzje lub opieszałość. Bez zmiany tej sytuacji trudno będzie o zaufanie przedsiębiorców w stosunku do państwa. **Należy dążyć do zmiany roli urzędów państwowych z decyzyjno-opresyjnych na służebno-doradcze z uwzględnieniem ich funkcji konsultacyjnej** w przypadku potrzeby pomocy merytorycznej dla przedsiębiorcy. Aktualnie funkcjonujący system dyscyplinowania urzędników nie działa w praktyce. Potrzebna jest nowelizacja ustawy o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące

naruszenie prawa oraz ustaw: o służbie cywilnej i pracownikach urzędów państwowych. Ustawa o odpowiedzialności majątkowej urzędników jest martwa z uwagi na konieczność zaistnienia przesłanki rażącego naruszenia przepisów. Urzędnik odpowiadać powinien za naruszenie (niekoniecznie rażące) prawa, natomiast odstąpienie od wymierzenia kary następowaloby ze względu na niewielkie zawinienie lub znikomą szkodę. W obecnym stanie prawnym sprawy dyscyplinarne rozpatrują komisje złożone z urzędników tego samego szczebla. Proponujemy, aby sprawy dyscyplinarne rozpatrywane były przez organ wyższego rzędu, pod kontrolą izb dyscyplinarnych powołanych przy organach nadzorujących pracę poszczególnych urzędów.

Adam Abramowicz

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

NOWA POLITYKA GOSPODARCZA –

WYKAZ POSTULATÓW

1. Systematyczne monitorowanie przez ministerstwa sposobu wdrażania Konstytucji Biznesu i uwzględnienie tego czynnika w ocenie pracy urzędnika.
2. Objęcie definicją rzemieślnika podmiotu będącego spółką handlową; powoływanie przy szkołach zawodowych Rad, w skład których wchodzi lokalni przedsiębiorcy; premiowanie kształcenia dualnego.
3. Dobrowolny ZUS dla przedsiębiorców lub – alternatywnie – objęcie małych przedsiębiorców ubezpieczeniem w KRUS.
4. Zniesienie ograniczeń czasowych i przychodowych w programie Mały ZUS Plus.
5. Abolicja zaległych składek ZUS.
6. Wyegzekwowanie na inspektorach ZUS stosowania się do Prawa dla przedsiębiorców.
7. Zmiana procedury weryfikacji decyzji administracyjnych z zakresu ubezpieczeń społecznych – wszystkie one powinny trafiać do Wojewódzkich Sądów Administracyjnych.
8. Łączna analiza skutków opodatkowania PIT i składki zdrowotnej.
9. Zryczałtowanie składki zdrowotnej dla wszystkich osób prowadzących działalność gospodarczą i przywrócenie możliwości odliczania jej od podstawy opodatkowania.
10. Przywrócenie możliwości rozliczania się kartą podatkową dla mikroprzedsiębiorców.
11. Dobrowolny system kasowy podatku dochodowego dla MŚP.

12. Skrócenie terminu ulgi na złe długi w podatkach PIT, CIT i VAT z 90 do 30 dni.
13. Zniesienie raportowania krajowych schematów podatkowych i zmniejszenie kar za nieumyślne naruszenie przepisów.
14. Odejście od praktyki instrumentalnego stosowania KKS do zawieszenia biegu przedawnienia.
15. Zapewnienie trwałości interpretacji indywidualnej Krajowej Informacji Skarbowej.
16. Zakaz zmiany interpretacji indywidualnych interpretacją ogólną.
17. Wprowadzenie obowiązku analizy skutków projektowanych regulacji podatkowych pod kątem wyrównania szans między korporacjami a polskimi przedsiębiorcami, w szczególności sektorem MŚP.
18. Wzmocnienie walki z szarą strefą przez zobowiązanie organów kontrolnych do bezwzględnego reagowania na informacje o zidentyfikowanych obszarach szarej strefy.
19. Powołanie Komisji Kodyfikacyjnej do przygotowania nowej Ordynacji podatkowej.
20. Przygotowanie nowej ustawy o podatku od nieruchomości.
21. Objęcie mikroprzedsiębiorstw jednolitym podatkiem zawierającym PIT, VAT, ZUS i NFZ w jednym.
22. Objęcie korporacji podatkiem przychodowym lub minimalnym podatkiem dochodowym.
23. Podniesienie limitu zwolnienia podmiotowego z VAT dla małych przedsiębiorców do wysokości 260 tys.
24. Obniżenie stawki VAT dla branży beauty.
25. Wprowadzenie jednolitej, obniżonej stawki VAT dla gastronomii.
26. Walka z inflacją przez powiązanie zwiększenia się ilości pieniądza w gospodarce ze wzrostem produktywności.

27. Mądra implementacja prawa unijnego, przyjęcie zasady „Unia Europejska plus zero”.
28. Ograniczenie volumenu nowych przepisów.
29. Ograniczenie obowiązków sprawozdawczych i ich przegląd pod kątem dublowania się danych.
30. Wprowadzenie w Konstytucji biznesu klauzuli generalnej, wyłączającej mikrofirmy nowych obowiązków formalno-prawnych.
31. Reforma sądownictwa gospodarczego i administracyjnego przez m.in. wprowadzenie e-doręczeń i zdalnego prowadzenia części rozpraw.
32. Ograniczenie praktyki stosowania wobec przedsiębiorców aresztowań, skrócenie maksymalnej długości tymczasowego aresztowania do 9 miesięcy, upowszechnienie dozoru elektronicznego.
33. Przeniesienie czynów o niskiej szkodliwości społecznej do kodeksu wykroczeń.
34. Stosowanie zamówień publicznych „in-house” jako wyjątku.
35. Wprowadzenie zasady, że płaca minimalna wynosi 50% średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw liczonego łącznie z firmami zatrudniającymi mniej niż 10 pracowników.
36. Przygotowanie zbiorczego zestawienia dostępnych instrumentów wsparcia dla przedsiębiorstw.
37. Szybki rozwój OZE przez poważne inwestycje w sieci elektroenergetyczne i magazyny energii.
38. Ułatwienia dla przedsiębiorców w zakresie instalacji fotowoltaicznych na swoje potrzeby (autokonsumpcję).
39. Objęcie urzędników odpowiedzialnością za naruszenie (niekoniecznie rażące) prawa.
40. Wprowadzenie zasady, że sprawy dyscyplinarne rozpatrywane są przez organ wyższego rzędu.